

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τήν Κυριακήν, 25^{ην} Μαρτίου / 7^{ην} Ἀπριλίου 2024, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Εἰς τό πλαίσιον τῶν κινητῶν ἐορτῶν ἡ ἐορτή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἐωρτάσθη ὡς προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διά τήν ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς περιόδου τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί ἡ ἐορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τό πλαίσιον τῶν ἀκινήτων ἐορτῶν τήν 25^{ην} Μαρτίου, ὡς ἡ χαρμόσυτος εἶδησις ἀπό τοῦ Θεοῦ διά τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ πρὸς τήν Παρθένον Μαρίαν ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θά ἐνσαρκώσῃ τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων, συνιερουργούντων τῶν Ἱερέων καί διακόνων καί ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών καί τοῦ π. Ἰωάννου Ἀντωνίου δι' Ἀνοιξανταρίων, διά τῶν τροπαρίων τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, τοῦ Τριωδίου καί τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Μηναίου, διά Μεγάλης Εἰσόδου καί Ἀρτοκλασίας.

Ἡ ἐορτή ἐωρτάσθη ὡσαύτως τήν πρωΐαν διά θείας Λειτουργίας εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον Τάφον, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί Λύδδης κ. Δημητρίου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Κλαύδιος, τῇ συμμετοχῇ ἐντοπίων πιστῶν, παρουσίᾳ τῆς Προξένου Ἄννης Μάντικα καί πιστῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεΐα τρίς περίξ τοῦ Παναγίου Τάφου καί ἀνά τά προσκυνήματα.

Ληξάσης τῆς λιτανείας ἡ Ἀρχιερατική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τό Πατριαρχεῖον ὅπου ὡμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος καί παρετέθη ἐόρτιον κέρασμα.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἔχει ὡς ἔπεται:

«Ἡ ἄσκηση τῶν ἀρετῶν δέν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεση. Πέρα ἀπό τήν προσωπική ἰσχυρή θέληση, εἶναι ἀπαραίτητη καί ἡ Ἀγιαστική δύναμη τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἔτσι οἱ ἅγιοι Πατέρες ὄρισαν, καταμεσῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς νά προσκυνεῖται ὁ Τίμιος Σταυρός τοῦ Κυρίου, γιά νά λαμβάνουμε οἱ πιστοί ἀπό αὐτόν χάρη καί δύναμη γιά νά συνεχίσουμε μέ σθένος τόν πνευματικό μας ἀγῶνα.

Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό καύχημα τῆς Ἐκκλησίας μας καί τό ἀήττητο ὄπλο κατά τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ. Πάνω σέ αὐτόν συντρίφθηκε τό κράτος τοῦ διαβόλου καί ἐκμηδενίσθηκε ἡ δύναμή του. Ἀπό αὐτόν πήγασε ἡ ἀπολύτρωση καί ἡ ἀθανασία στό ἀνθρώπινο γένος. Ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει θριαμβευτικά: «Κύριε ὄπλον κατά

τοῦ διαβόλου τόν Σταυρόν Σου ἡμῖν δέδωκας, φρίττει γάρ καί τρέμει, μή φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τήν δύναμιν» καί «Νῦν ἐμφανιζόμενος ὁ Σταυρός, δύναμιν παρέχει ἐν τῷ μέσῳ τῶν νηστειῶν, τοῖς τό θεῖον σκάμμα, ἀνύουσι προθύμως αὐτόν μετ' εὐλαβείας, κατασπαζόμεθα».

Ἀπό φονικό καί ἔχθιστο μέσον ἐκτέλεσης κακούργων μεταβλήθηκε σέ μέσον ἁγιασμοῦ καί νοητή ἀσπίδα προστασίας ἀπό τίς ἐπιβουλές τοῦ Ἑσφόρου καί τῶν σκοτεινῶν πεσόντων ἀγγέλων του. Ἄλλοι τόν παρομοιάζουν μέ ἰσχυρό κυματοθραύστη κατά τῶν κλυδωνισμῶν τῆς ζωῆς, πού προκαλεῖ τό κακό καί ἡ ἁμαρτία. Ἡ σωματική κόπωση τῆς νηστείας καί ἡ ψυχική νωχέλεια τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα εἶναι δύο βασικοί παράγοντες, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νά ἀναστρίλουν τή νηπτική πορεία τοῦ πιστοῦ. Ἡ ἁγιαστική δύναμη τοῦ Σταυροῦ εἶναι τό ἀντίδοτο σ' αὕτη τήν κατάσταση.

Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ἐκτός ἀπό θεῖο σύμβολο τῆς Ἐκκλησίας μᾶς, ἔχει καί ἡθική σημασία γιά τόν κάθε πιστό. Ὅπως ὁ Κύριος ἔφερε τό δικό Του Σταυρό στο Γολγοθᾶ, φορτωμένος τίς ἀνομίες ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἔτσι καί ὁ πιστός τοῦ Χριστοῦ, φέρει αὐτός τόν προσωπικό του σταυρό, τόν ἀγῶνα γιά σωτηρία καί τελείωση. Ὁ δρόμος γιά τή σωτηρία εἶναι πραγματικός Γολγοθᾶς καί ἀπαιτεῖ αὐταπάρνηση σέ ὅσους τόν ἀνεβαίνουν. Τό βεβαίωσε ὁ Κύριος: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι» (Μάρκ. 8,34). Ἡ ἁγία περίοδος τοῦ Τριωδίου εἶναι κατ' ἐξοχήν σταυρική πορεία καί νοητή σταύρωση τῶν παθῶν μας.

Γι' αὐτό ἡ ἁγία μᾶς Ἐκκλησία ἀφιέρωσε τήν Κυριακή αὕτη στήν προσκύνηση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Οἱ πιστοί ἀντλώντας χάρη ἀπό αὐτόν, δυναμωμένοι πιά καί ἀνανεωμένοι, ἀντιπαρερχόμαστε τά ἐμπόδια πού στήνει ὁ πονηρός καί βαδίζουμε τήν οὐρανοδρόμο ἀτραπό, μέ ὁδηγό τή χαρά καί τή λαχτάρα νά συναντήσουμε τόν Ἀναστάντα Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό τήν ἁγία καί λαμπροφόρο ἡμέρα τῆς ἐγέρσεώς Του.

Σήμερα ὅμως μέ τήν μεγάλη ἐορτή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως συμπίπτει καί ἄλλη μία μεγάλη θεομητορική ἐορτή, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου καί σύμφωνα μέ τόν εὐαγγελιστή Λουκᾶ (α' 26-38), ὁ Εὐαγγελισμός τῆς θεοτόκου συνέβη ἔξι μῆνες μετὰ τή θαυμαστή σύλληψη τοῦ Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου ἀπό τήν Ἐλισάβετ, τή γυναῖκα τοῦ Ζαχαρία, ὅταν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ στάλθηκε ἀπό τόν θεό πρός τήν Παρθένο Μαριάμ (Μαρία), γιά νά τῆς ἀνακοινώσει ὅτι θά φέρει στόν κόσμο τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνη τήν περίοδο, ἡ Μαρία ζοῦσε στή Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καί ἦταν μνηστευμένη μέ τόν ξυλουργό Ἰωσήφ. Ὁ Γαβριήλ ἐμφανίσθηκε ξαφνικά μπροστά στή Μαρία καί τῆς ἀπηύθυνε τόν χαιρετισμό: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ». Ἡ νεαρή γυναῖκα ἦταν λογικό νά πανικοβληθεῖ, ἀλλά ὁ ἀρχάγγελος τήν καθησύχασε: «Μή φοβοῦ, Μαριάμ, εὗρες γάρ χάριν παρά τῷ Θεῷ. Καί ἰδοὺ σύλληψη ἐν γαστρὶ καί τέξῃ υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν».

Μόλις συνῆλθε ἀπό τήν ταραχή, ἡ Μαρία γεμάτη ἀπορία ρώτησε τόν Ἀρχάγγελο πῶς θά συλλάβει, ἀφοῦ δέν γνωρίζει τόν ἄνδρα. Ὁ Γαβριήλ τῆς ἀποκρίθηκε ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα θά τήν καλύψει σάν σύννεφο καί θά ἐνεργήσει ἀφανῶς καί μυστηριωδῶς τήν σύλληψη τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καί γιά νά γίνει πιό πιστευτός, ἐπικαλέστηκε τή θαυμαστή σύλληψη τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἀπό τήν Ἐλισάβετ. Ἡ Μαρία πείστηκε ἀπό τά λόγια τοῦ Γαβριήλ («Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου») καί ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ «ἀπῆλθε».

Ὑψώνω τό ποτήριον ὑπέρ ὑγιείας τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου μας κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ', πάσης τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί πάντων ὑμῶν. ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!»

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας